

Ewangelia Łukasza

Rozdział 15

1. Byli zaś zbliżający się (do) Niego wszyscy celnicy i grzesznicy (by) słuchać Go 2. I szemrali faryzeusze i znawcy Pisma mówiąc że Ten grzeszników przyjmuje i je razem z nimi 3. Powiedział zaś do nich przykład ten mówiąc 4. Jaki człowiek z was mający sto owiec i zgubiwszy jedną z nich nie zostawia dziewięćdziesiąt dziewięć na pustkowiu i idzie za (tą) która jest zgubiona aż znalazłby ją 5. I znalazłszy wkłada na ramiona swoje radując się 6. I przyszedłszy do domu zwołuje przyjaciół i sąsiadów mówiąc im współcieszcie się (ze) mną gdyż znalazłem owcę moją która jest zgubiona 7. Mówię wam że tak radość będzie w niebie z jednego grzesznego opamiętującego się niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych którzy nie potrzebę mają nawrócenia 8. Lub jaka kobieta drachm mająca dziesięć jeśli zgubiłaby drachmę jedną czyż nie zapala lampę i zamiata dom i szuka starannie aż kiedykolwiek znalazłaby 9. A znalazłszy zwołuje przyjaciółki i sąsiadki mówiąc współcieszcie się (ze) mną gdyż znalazłam drachmę którą zgubiłam 10. Tak mówię wam radość staje się przed zwiastunami Boga z jednego grzesznego opamiętującego się 11. Powiedział zaś człowiek pewien miał dwóch synów 12. I powiedział młodszy (z) nich ojcu ojcie daj mi przypadającą część majątku i rozdzielił im środki na życie 13. I po nie wielu dniach zebrawszy wszystkie młodszy syn odjechał do krainy odległej i tam rozproszył majątek jego żyjąc rozwiązłe 14. Gdy wydał zaś on wszystkie stał się głód mocny po krainie tej i on zaczął być w niedostatku 15. I poszedłszy został przyłączony (do) jednego (z) obywateli krainy tej i posłał go na wsie jego paść świnie 16. I pragnął napełnić żołądek jego ze strąków które jadły świnie i nikt dawał mu 17. Do siebie zaś przyszedłszy powiedział ilu najemników ojca mego ma w obfitości chlebow ja zaś głodny ginę 18. Wstawszy pójdę do ojca mego i powiem mu ojcie zgrzeszyłem przeciw niebu i wobec ciebie 19. i już nie jestem godny zostać nazwanym syn twój uczyn mnie jak jednego (z) najemników twoich 20. i wstawszy przyszedł do ojca swojego jeszcze zaś on daleko gdy jest oddalony zobaczył go ojciec jego i ulitował się i podbiegłszy upadł na szyję jego i pocałował go 21. Powiedział zaś mu syn ojcie zgrzeszyłem przeciw niebu i wobec ciebie i już nie jestem godny zostać nazwanym syn twój 22. Powiedział zaś ojciec do niewolników jego wynieście długą szatę (tę) pierwszą i przyobleczcie go i dajcie pierścień na rękę jego i sandały na stopy 23. i przyprowadziwszy cielę tuczone zarżnijcie i zjadłszy zostalibyśmy rozweseleni 24. gdyż ten syn mój martwy był a ożył i który był zgubiony był a został znaleziony i zaczęli być rozweseleni 25. Był zaś syn jego starszy w polu i gdy przychodzący zbliżył się domu usłyszał muzykę i tańce 26. I przywoławszy jednego (z) chłopców wypytywał się co oby jest te 27. (On) zaś powiedział mu że brat twój przychodzi i zarżnął ojciec twój cielę tuczone gdyż będącego zdrowym go odzyskał 28. Został rozgniewany zaś i nie chciał wejść więc ojciec jego wyszedłszy prosił go 29. (On) zaś odpowiedziawszy powiedział ojcu oto tak wiele lat jestem niewolnikiem ci i nigdy przykazania twojego przekroczyłem i mi nigdy dałeś kozła aby z przyjaciółmi

moimi zostałam rozweselony **30**. Gdy zaś syn twój ten przejadłszy twoje środki na życie z nierządnicami przyszedł zarządził mu cielę tuczone **31**. (On) zaś powiedział mu dziecko ty zawsze ze mną jesteś i wszystkie moje twoje jest **32**. Zostać rozweselonym zaś i uradować się trzeba było gdyż brat twój ten martwy był i ożył i który był zgubiony był i został znaleziony

Textus Receptus Oblubienicy - Ewangeliczny Przekład Nowego Testamentu